

Członkowie Honorowi Polskiego Towarzystwa Onkologicznego

Prof. Janusz Alwasiak

Prof. Janusz Alwasiak urodził się 3 grudnia 1932 roku w Pabianicach. Studia ukończył na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi. W 1964 roku zdobył specjalizację I stopnia, a w 1968 roku specjalizację II stopnia w zakresie patomorfologii. W 1969 roku obronił tezę pracy doktorskiej, a w 1981 roku uzyskał habilitację. Tytuł naukowy profesora otrzymał z rąk Prezydenta RP w 1992 roku.

Jest znany jako wybitny diagnosta. W latach 1983-1991 był członkiem Krajowego Zespołu Specjalistycznego w dziedzinie patomorfologii.

Od 1984 roku jest członkiem Komisji Neuroonkologii Komitetu Nauk Neurologicznych PAN. Jest członkiem polskich i zagranicznych towarzystw naukowych. Przez dwie kadencje był Przewodniczącym OŁ Polskiego Towarzystwa Onkologicznego. Jest Członkiem Honorowym Oddziału Łódzkiego PTO.

Prof. Arkadiusz Jeziorski

Prof. Michael Baumann ukończył studia medyczne w Hamburgu. Szkolił się m.in. w Massachusetts General Hospital, Harvard Medical School w Bostonie. Od 1998 roku jest profesorem radioterapii i wicedyrektorem kliniki Wydziału Lekarskiego Carl Gustav Carus w Dreźnie. Od 2000 roku jest też szefem tamtejszego centrum badań doświadczalnych. Jego główne obszary zainteresowań klinicznych to nowotwory płuc, obszaru głowy i szyi, mięsaki, radiobiologia kliniczna. Jest głównym badaczem licznych grantów przyznanych przez Deutsche Forschungsgemeinschaft, Deutsche Krebshilfe i federalne Ministerstwo Nauki. Otrzymał też szereg prestiżowych nagród. Jest bardzo aktywnym członkiem ESTRO, m.in. przewodniczącym jego Education and Training Committee, współtwórcą kursów Basic Clinical Radiobiology. Jest autorem ponad 100 artykułów i 1 monografii, redaktorem naczelnym Experimentelle Strahlentherapie und Klinische Strahlenbiologie, członkiem Rad redakcyjnych Radiotherapy and Oncology, International Journal of Radiation Biology, Strahlentherapie und Onkologie.

Lek. med.
Janina Gumowska-Przybora

Lek. med. Janina Gumowska-Przybora urodziła się w majątku Kosin w powiecie płockim w 1924 roku. Uczyła się w Warszawie w prywatnym gimnazjum i liceum im. Cecylii Plater-Zyberk; zdała maturę w 1942 r. Studia medyczne rozpoczęła w 1942 roku na tajnych wykładach Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego. Naukę przerwana przez wybuch

Powstania Warszawskiego kontynuowała od 1945 roku na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Dyplom lekarza medycyny otrzymała w lutym 1949 roku. Po odbytych stażach w Klinice Ginekologiczno-Położniczej w Poznaniu i Szpitalu Miejskim w Radomiu (interna, chirurgia) wróciła do Warszawy i od maja 1950 roku pracowała w Instytucie Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie.

Wyszła za mąż za Lucjana Przyborę, specjalistę anatomopatologa II stopnia i histopatologa II stopnia. Razem z nim i dwójką specjalistów onkologów z Instytutu Onkologii zostali oddelegowani do powstającego w Poznaniu Wojewódzkiego Szpitala Onkologicznego na Garbarach. Pracowała tam w ambulatorium przyszpitalnym. Jednocześnie objęła funkcję kierownika organizującej się Wojewódzkiej Poradni Onkologicznej, która do 1957 roku mieści się w gmachu budynku Wojewódzkiego Szpitala Onkologicznego. W 1956 roku uzyskała specjalizację II stopnia z onkologii ogólnej według programu radioterapii.

W 1957 roku przeniosła Wojewódzką Przychodnię Onkologiczną z Garbar do lokalu w gmachu Specjalistycznych Przychodni Wojewódzkich na ulicy Słowackiego. Prowadziła ją jako samodzielną jednostkę otwartego leczenia onkologicznego z gabinetami onkologii ogólnej, ginekologii onkologicznej i chirurgii, pracownią histopatologiczną i cytologiczną. Ponadto wspólnie z lekarzami z WCO dr Janina Przybora przez 10 lat zajmowała się nieuleczalnie onkologicznie chorymi, wizytując ich w szpitalach w Pniewach, Pońcu i Śmiglu na tzw. wydzielonych łóżkach onkologicznych.

W 1975 roku Wojewódzka Przychodnia Onkologiczna, pozostając w siedzibie na Słowackiego, została ponownie włączona w strukturę Wojewódzkiego

Szpitala Onkologicznego na Garbarach i od 1989 roku w zmniejszonej obsadzie personalnej i lokalu, była nadal czynna pod kierunkiem dr Przybory jako Poradnia Wielkopolskiego Centrum Onkologii.

Od 1992 roku dr Janina Przybora pracowała honorowo w nowo utworzonej Przychodni Onkologicznej Zakonu Kawalerów Maltańskich.

Ma trzy córki: Hannę, mgr ogrodnictwa, absolwentkę Akademii Rolniczej w Poznaniu; Beatę, mgr biologii, absolwentkę Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; oraz Monikę, lekarza stomatologa, absolwentkę Akademii Medycznej w Poznaniu.

Lekarz medycyny Janina Gumowska-Przybora otrzymała odznaczenia: „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia”, Medal 50-lecia Instytutu Onkologii, Złoty Krzyż Zasługi, Nagrodę Miasta Poznania, Krzyż Maltański – Croix de l'Ordre Pro Merito Melitensis, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, odznakę „Za Rzetelną i Wzorową Pracę na Rzecz Wielkopolskiego Centrum Onkologii”, a w 2006 r. – tytuł Honorowego Członka Polskiego Towarzystwa Onkologicznego.

Prof. Julian Malicki

Prof. Jan Kornafel

Prof. Jan Kornafel urodził się 14 grudnia 1945 r. w Iwoniczu Zdroju w rodzinie pochodzącej z ziemi lwowskiej (jego ojciec był notariuszem, matka nauczycielką). W 1963 r. uzyskał z wyróżnieniem świadectwo dojrzałości we wrocławskim II Liceum Ogólnokształcącym, a w 1969 r. ukończył Akademię Medyczną we Wrocławiu i otrzymał dy-

płom lekarza. Pracę zawodową rozpoczął w I Klinice Ginekologiczno-Położniczej AM kierowanej przez prof. Kazimierza Nowosada. W latach 1971-1973 odbył okresową służbę wojskową jako lekarz pułku czołgów. W październiku 1973 r. powrócił do Kliniki – w 1979 roku otrzymał stopień doktora nauk medycznych. Od 1 stycznia 1984 roku przeszedł do Zakładu (obecnie – Katedry) Onkologii Akademii Medycznej. W 1989 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk medycznych w dziedzinie ginekologii onkologicznej i został mianowany docentem. W latach 1990-1996 był dziekanem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu. W latach 1992-2000 zatrudniony był na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Od października 1995 r. jest kierownikiem Katedry Onkologii oraz Kliniki Onkologii Ginekologicznej AM, będąc jednocześnie ordynatorem I Oddziału Radioterapii Ginekologicznej oraz Oddziału Ginekologii Onkologicznej Dolnośląskiego Centrum Onkologii. W 1996 r. otrzymał tytuł profesora nauk medycznych. Od 2000 r. jest profesorem zwyczajnym AM we Wrocławiu. W latach 1990-1999 – jest członkiem

Senatu Akademii Medycznej we Wrocławiu (przewodniczący i członek wielu komisji senackich i wydziałowych). W latach 1996-2002 i powtórnie od 2005 r. jest przewodniczącym Komisji Bioetycznej przy Akademii Medycznej.

Jeszcze jako dziekan Wydziału Lekarskiego Profesor Kornafel zainicjował współpracę z Centralnym Szpitalem w Vasteras, będącym filią Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Uppsali. Dzięki tej współpracy w trudnym okresie na początku lat dziewięćdziesiątych do wrocławskiego ośrodka onkologicznego przekazano w darze wiele transportów z wyposażeniem szpitalnym. Wielu nauczycieli akademickich odbyło staże naukowo-szkoleniowe w Szwecji, a we Wrocławiu i w Sztokholmie przeprowadzono kursy z epidemiologii nowotworów (wykładowcami byli profesorowie Karolinska Institutet z prof. Hansem-Olafem Adamim na czele). Z inicjatywy Profesora przeszkolono w Szwecji chirurgów Dolnośląskiego Centrum Onkologii, w wyniku czego wprowadzono do praktyki klinicznej w tym ośrodku operacje TME.

Profesor Kornafel jest koordynatorem nauczania onkologii na Wydziale Lekarskim, przewodniczył komitetowi naukowemu Intensywnego Kursu Onkologii Klinicznej, zorganizowanego w ramach programu ERASMUS (1999-2000). Dążąc do poprawy jakości nauczania i integracji środowiska onkologów akademickich, prof. Jan Kornafel zainicjował w 1998 roku doroczne ogólnopolskie konferencje robocze nauczycieli akademickich prowadzących przeddyplomową dydaktykę onkologii. Jest członkiem-założycielem i wiceprzewodniczącym Akademickiej Sieci Onkologicznej. Od początku istnienia Polskiej Unii Onkologii pełni w niej funkcję przewodniczącego komisji edukacji Rady Naukowej. Jest autorem części edukacyjnej Narodowego Programu Zwalczenia Chorób Nowotworowych oraz propozycji ujednoczonego programu nauczania onkologii na polskich uczelniach medycznych. Przygotował wiele rozdziałów do monografii i podręczników onkologicznych. Profesor jest promotorem blisko dwudziestu zakończonych przewodów doktorskich, był recenzentem wielu rozpraw doktorskich i habilitacyjnych oraz licznych wniosków o nadanie tytułu naukowego. Jest członkiem komitetu ekspertów dwumiesięcznika *Nowotwory* i rad redakcyjnych innych czasopism onkologicznych.

Profesor Kornafel był pierwszym w historii konsultantem krajowym w dziedzinie ginekologii onkologicznej, pod jego kierunkiem powstał program tej specjalizacji i ukształtowane zostały zasady pracy nowego nadzoru specjalistycznego. Był także inicjatorem wprowadzenia w Polsce chemioradioterapii jako standardu leczenia raka szyjki macicy (pogram „Onkologia 2000”).

Profesor Kornafel należy do Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Polskiego Towarzystwa Ginekologicznego, Polskiego Towarzystwa Ginekologii Onkologicznej i Polskiego Towarzystwa Onkologicznego (wieloletni sekretarz i przewodniczący Oddziału Wrocławskiego, a od 1994 r. – wiceprzewodniczący Zarządu Głównego PTO). Był jednym z głównych organizatorów XIV Zjazdu Naukowego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego

(Wrocław, 1994). Jest także członkiem European Society for Cancer Education.

Profesor Kornafel posiada m.in. Odznakę Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia, Srebrną i Złotą Odznakę *Academia Medica Wratislaviensis Polonia*, Medal Akademii Medycznej we Wrocławiu, Srebrny Medal 50-lecia AM, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Żona Profesora jest antropologiem – profesorem Uniwersytetu Wrocławskiego, starszy syn jest lekarzem, a młodszy – absolwentem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego. W nielicznych wolnych chwilach Profesor słucha muzyki klasycznej, chodzi do opery i gra w tenisa.

Dr med. Marek Bęberek

Prof. Marek P. Nowacki

Prof. Marek P. Nowacki związany jest z Instytutem Onkologii przez cały czas swojej kariery naukowej i zawodowej. Po ukończeniu warszawskiej Akademii Medycznej i odbyciu staży, 1 kwietnia 1965 roku rozpoczął pracę w Klinice Chirurgii Onkologicznej pod kierunkiem prof. Tadeusza Koszarowskiego. W Klinice tej pracował przez następne

trzydzieści lat, do chwili objęcia własnej placówki – Oddziału, a następnie Kliniki Nowotworów Jelita Grubego. Stopień naukowy doktora otrzymał w 1970 roku, habilitował się w 1982, a w 1989 otrzymał tytuł profesora.

Wielokrotnie odbywał zagraniczne szkolenia specjalistyczne i wizyty naukowe, m.in. w Instytucie Onkologii w Mediolanie u prof. Umberto Veronesiego, w Deaconess Hospital w Buffalo, New York, w Minneapolis, u prof. Stanleya M. Goldberga, w Cleveland Clinic Foundation, w Uniwersytecie Case Western Reserve u prof. Roberta M. Zollingera Jr., w Roswell Park Memorial w Buffalo i New York State University w Stony Brook.

Dorobek naukowy prof. M.P. Nowackiego obejmuje sto kilkadziesiąt prac ogłoszonych drukiem m.in. w *New Engl J Med, J Clin Oncol, Dis Colon Rectum, J Urol, Surg Gynecol Obstet*. Opublikował też monografię naukową *Nowotwory jelita grubego*. Uczestniczy aktywnie w międzynarodowych badaniach klinicznych.

Od 1986 roku pełnił funkcję zastępcy Dyrektora Centrum Onkologii do spraw Sieci Onkologicznej i Wdrożeń, a następnie – ds. Organizacji Walki z Rakiem. W roku 1987 został powołany przez Ministra Zdrowia na stanowisko Przewodniczącego Krajowego Zespołu

Specjalistycznego w dziedzinie Onkologii; obowiązki te pełnił przez 10 lat. Przez wiele lat był Konsultantem Krajowym w dziedzinie Chirurgii Onkologicznej oraz członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Przewodniczącym Rady Narodowego Programu Profilaktyki i Zwalczania Chorób Nowotworowych. Od września 1999 roku jest Dyrektorem Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie.

Prof. M.P. Nowacki był Prezesem Polskiego Towarzystwa Chirurgii Onkologicznej, członkiem Zarządu European Society of Surgical Oncology, reprezentantem narodowym w Światowej Federacji Towarzystw Chirurgii Onkologicznej. Jest Członkiem Założycielem i członkiem Zarządu Polskiego Klubu Koloproktologii, członkiem Towarzystwa Chirurgów Polskich, Polskiego Towarzystwa Onkologicznego, International Society of University Colon and Rectum Surgeons, członkiem Zarządu Fundacji Sue Ryder (Lady of Warsaw), członkiem Rady Fundacyjnej Fundacji im. Jakuba hr. Potockiego.

Prof. Edward Towpik

Prof. Anna Szadowska

Prof. Anna Szadowska urodziła się 21 lipca 1926 roku w Łodzi. Dyplom lekarza, stopień doktora nauk medycznych i doktora habilitowanego uzyskała na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Łodzi. W tejże uczelni przeszła przez wszystkie stopnie stanowisk nauczyciela akademickiego. W 1992 roku Prezydent RP nadał Jej tytuł

naukowy profesora nauk medycznych.

Od roku 1972 roku była kierownikiem Zakładu Patologii Nowotworów w Regionalnym Ośrodku Onkologii w Łodzi. W 1995 roku została Kierownikiem Katedry i Zakładu Patologii Nowotworów. Funkcję tę pełniła do czasu przejścia na emeryturę 30 września 1996 roku.

Od 1969 roku jest członkiem Łódzkiego Oddziału PTO. W latach 1970-72 była sekretarzem ŁO PTO, w latach 1970-1972 była członkiem Zarządu, następnie w latach 1982-86 wiceprzewodniczącą, a w latach 1986-90 ponownie członkiem Zarządu ŁO PTO. W latach 1990-94 pełniła funkcję członka Zarządu Głównego, a w latach 1994-98 była członkiem Sądu Koleżeńskiego przy Zarządzie Głównym PTO. Jest Członkiem Honorowym Oddziału Łódzkiego PTO.

Prof. Arkadiusz Jeziorski

Prof. Jan Skołyszewski laureatem tegorocznej nagrody im. Sobolewskich Polskiego Towarzystwa Onkologicznego

Prof. Jan Skołyszewski

Prof. Jan Skołyszewski doktoryzował się w Akademii Medycznej w Krakowie w 1964 r., a habilitował – w 1975 r. Od 1974 r. nieprzerwanie kieruje Kliniką Radioterapii krakowskiego Oddziału Centrum Onkologii; od 1984 r. – jako profesor. Przez dwadzieścia lat (1981-2001) był dyrektorem Prof. Jan Skołyszewski

Oddziału Centrum Onkologii w Krakowie.

Prof. Skołyszewski skończył się i pracował w czołowych światowych ośrodkach: Fondation Curie w Paryżu, Christie Hospital and Holt Radium Institute w Manchesterze, MD Anderson Hospital w Houston i Stanford University. Jest członkiem m.in. European Society for Therapeutic Radiology and Oncology oraz Radiotherapy Club. Był współtwórcą Polskiego Towarzystwa Radioterapii Onkologicznej i jego pierwszym prezesem (1997-2002).

Prof. Skołyszewski jest autorem ponad 190 prac naukowych, opublikowanych m.in. w *Br J Radiol*, *Int J Radiat Oncol Biol Physics*, *Acta Radiol Oncology*, *Acta Oncologica*, *Strahlenther Onkologie* i 3 monografiach. Jest członkiem Rady Redakcyjnej *NOWOTWORY Journal of Oncology*. Główne osiągnięcia Profesora to: opracowanie, wdrożenie i ocena nowych metod radioterapii stosowanej

samodzielnie i w skojarzeniu z innymi metodami leczenia wielu chorób nowotworowych, zwłaszcza terenu głowy i szyi; wprowadzenie w Polsce radioterapii, neutronowej, opracowanie, wdrożenie i ocena wyników oryginalnych technik radioterapii neutronowej; opracowanie, wdrożenie i ocena wyników nowej metody paliatywnej radioterapii zaawansowanych nowotworów złośliwych, polegającej na zastosowaniu wysokich dawek frakcyjnych promieniowania fotonowego lub elektronowego; opracowanie zasad i oryginalnych technik powtórnego napromieniania miejscowych nawrotów nowotworów terenu głowy i szyi po uprzednio przebytej radioterapii.

Prof. Skołyszewski jest laureatem m.in. Nagrody Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia, Nagrody Prezydenta Miasta Krakowa, Medalu Marii Skłodowskiej-Curie, przyznanego przez Polskie Towarzystwo Badań Radiacyjnych za wybitne osiągnięcia w badaniach radiacyjnych, odznaki „Za Wzorową Pracę w Służbie Zdrowia”, Złotego Medalu Kraków 2000, Złotego Medalu I Kongresu Onkologii Polskiej. Odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderem Odrodzenia Polski. Jest Członkiem Honorowym Polskiego Towarzystwa Onkologicznego, Austriackiego Towarzystwa Radioterapii, Radiologii i Fizyki Medycznej oraz Polskiego Towarzystwa Onkologii Klinicznej.

Prof. Edward Towpik

I Mazowieckie Spotkania Onkologiczne

W dniach 17-18 listopada 2006 roku odbywały się w Warszawie I Mazowieckie Spotkania Onkologiczne. Honorowy patronat objęli wspólnie JM Rektor Akademii Medycznej w Warszawie – prof. Leszek Pączek i Dyrektor Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie – prof. Marek P. Nowacki.

Idea organizowania dorocznych spotkań onkologów z Warszawy i Mazowsza narodziła się w nowo wybranym Zarządzie Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego i w Redakcji *Nowotworów*. Ponieważ tematem wiodącym tegorocznych Spotkań był rak piersi – trzecim współorganizatorem zostało Polskie Towarzystwo do Badań nad Rakiem Piersi. Obrady toczyły się w warszawskim hotelu Hyatt Regency.

Konferencję otworzyły wystąpienia JM Rektora – prof. Leszka Pączka, Dyrektora Centrum Onkologii – prof. Marka P. Nowackiego i Prezesa Polskiego Towarzystwa Onkologicznego – prof. Mariana Reinfussa.

Następnie odbyła się podniosła uroczystość wręczenia dyplomów Honorowego Członka Oddziału

Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego gronu seniorów – wybitnych współtwórców warszawskiej onkologii. Przyznawanie takiej godności to kolejna inicjatywa nowego Zarządu Warszawskiego PTO; przyjęto zasadę, że co roku wyróżniona może być tylko jedna osoba w danej specjalności. Honorowe Członkostwo otrzymali: prof. Janina Dziukowa (radiodiagnostyka), prof. Barbara Gwiazdowska (fizyka medyczna), prof. Jerzy Meyza (chirurgia), dr Feliksa Pieńkowska (chemioterapia) i prof. Ludwika Sikorowa (patologia). Wręczenia dokonał doc. Andrzej Kawecki – przewodniczący Oddziału Warszawskiego PTO; towarzyszyli mu: prof. Edward Towpik – redaktor *Nowotworów* i doc. Tadeusz Pieńkowski – prezes PTdBnRP.

Inauguracyjna sesja naukowa pt. „Onkologia na Mazowszu – stan dzisiejszy, perspektywy” miała charakter szczególny, związany z faktem, że Spotkania odbywały się po raz pierwszy. Postanowiono przedstawić w niej obecną sytuację i zamierzenia na przyszłość w trzech podstawowych dyscyplinach onkologicznych. Zadania tego

Honorowi Członkowie Oddziału Warszawskiego Polskiego Towarzystwa Onkologicznego. Od prawej: dr Feliksa Pieńkowska, prof. Barbara Gwiadowska, prof. Janina Dziukowa, prof. Ludwika Sikorowa, prof. Jerzy Meyza. Dyplomy wręcza Prezes OW PTO doc. Andrzej Kawecki

podjęli się konsultanci wojewódzcy, po ich wystąpieniach komentarz należał do konsultantów krajowych, po czym następowała dyskusja panelowa z udziałem wybitnych przedstawicieli poszczególnych dyscyplin.

Sytuację w dziedzinie chirurgii onkologicznej przedstawił doc. Włodzimierz Ruka, skomentował prof. Andrzej Szawłowski, a w dyskusji, oprócz nich, udział wzięli: prof. Marek P. Nowacki, prof. Edward Towpik i prof. Jacek Szmidt – konsultant krajowy ds. chirurgii ogólnej.

Stan dzisiejszy i perspektywy radioterapii przedstawił doc. Andrzej Kawecki, skomentował prof.

Marian Reinfuss, a w gronie dyskutantów znaleźli się: dr Jarosław Łyczek – kierownik Zakładu Brachyterapii CO-I i dr Zbigniew Jodkiewicz – reprezentujący Zakład Radioterapii przy ul. Wawelskiej.

Dyskusję na temat onkologii klinicznej poprzedziło wystąpienie doc. Tadeusza Pieńkowskiego z komentarzem prof. Macieja Krzakowskiego. Wzięli w niej udział również prof. Wiesław W. Jędrzejczak – konsultant krajowy ds. hematologii i prof. Cezary Szczylik – kierownik Kliniki Onkologii Wojskowego Instytutu Medycznego.

Dopełnieniem tej sesji był referat „Zachorowania i zgonu na nowotwory złośliwe w Warszawie i na

Przemawia prof. Marian Reinfuss, Prezes Polskiego Towarzystwa Onkologicznego i Przewodniczący Rady Polskich Towarzystw Onkologicznych

Dyskusja panelowa n.t. chirurgii onkologicznej w Warszawie i na Mazowszu. Od lewej prof. Jacek Szmidt – Konsultant Krajowy ds. Chirurgii Ogólnej, prof. Edward Towpik – Redaktor Naczelny *Nowotworów*, doc. Włodzimierz Ruka – Konsultant Wojewódzki ds. Chirurgii Onkologicznej, prof. Marek P. Nowacki – Dyrektor Centrum Onkologii, prof. Andrzej Szawłowski – Konsultant Krajowy ds. Chirurgii Onkologicznej

W kulisach – prof. Marek P. Nowacki, prof. Andrzej Szawłowski, prof. Leszek Pączek – Rektor Akademii Medycznej w Warszawie

Dyskusja panelowa na temat onkologii klinicznej w Warszawie i na Mazowszu. Od lewej doc. Tadeusz Pieńkowski – Konsultant Wojewódzki, prof. Maciej Krzakowski – Konsultant Krajowy, prof. Cezary Szczylik – Kierownik Kliniki Onkologii WIM i prof. Wiesław W. Jędrzejczak – Konsultant Krajowy ds. Hematologii

Mazowszu” przedstawiony przez dr Marię Zwierko – kierownika Warszawskiego Rejestru Nowotworów.

Kolejne sesje w piątkowe popołudnie i w sobotę rano dotyczyły postępów w rozpoznawaniu i leczeniu raka piersi.

I Mazowieckie Spotkania Onkologiczne zainaugurowały w środowisku onkologów centralnej Polski nowy cykl konferencji o charakterze interdyscyplinarnym. Polskie Towarzystwo Onkologiczne – skupiające w swych szeregach przedstawicieli wszystkich specjalności w zakresie szeroko rozumianej walki z rakiem – jest wyjątkowo predestynowane do inicjowania i organizowania takich

konferencji. I Mazowieckie Spotkania to również wyraz reaktywowania działalności Oddziału Warszawskiego PTO pod kierunkiem nowego Zarządu.

Wspólny patronat Rektora warszawskiej Akademii Medycznej i Dyrektora Centrum Onkologii jest wydarzeniem bezprecedensowym i zapowiada początek nowego wymiaru współpracy obu placówek. W sumie – I Mazowieckie Spotkania Onkologiczne należy uznać za wydarzenie potrzebne, ważne i udane.

red
(fot. dr Sławomir Mazur)

Sto najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia

Gazeta *Puls Medycyny* opublikowała listę 100 najbardziej wpływowych – zdaniem grupy ekspertów powołanych przez tę gazetę – osób w dziedzinie ochrony zdrowia w Polsce. Na tej liście znalazło się szereg osób z szeroko rozumianego środowiska walki z rakiem. Ich nazwiska publikujemy poniżej, na pierwszy miejscu podając pozycję zajętą w rankingu w tym roku, a w nawiasie – pozycję zajmowaną przed rokiem.

9. (22.) – prof. Witold Zatoński, Kierownik Zakładu Epidemiologii i Prewencji Nowotworów CO-I, Warszawa

18. (52.) – dr Janusz Meder, Prezes Polskiej Unii Onkologii, Warszawa

21. (18.) – prof. Marek Nowacki, Dyrektor Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie, Warszawa

26. (78.) – prof. Jan Lubiński, Kierownik Międzynarodowego Centrum Nowotworów Dziedzicznych PAM, Szczecin

37. (-) prof. Wiesław W. Jędrzejczak, konsultant krajowy ds. hematologii, Warszawa

41. (-) dr Stanisław Góźdź, Dyrektor Świętokrzyskiego Centrum Onkologii, Kielce

57. (-) prof. Eugeniusz Butruk, Kierownik Kliniki Gastroenterologii i Przemiany Materii CMKP, CO-I Warszawa

60. (-) prof. Jacek Łuczak, Kierownik Katedry i Zakładu Opieki Paliatywnej AM, Poznań

62. (-) prof. Bogusław Maciejewski, Dyrektor Centrum Onkologii, Gliwice

63. (43. dr Grzegorz Luboiński, Kierownik Pododdziału Chirurgii Endokrynologicznej w Klinice Nowotworów Głowy i Szyi, CO-I, Warszawa

65. (99.) prof. Maciej Krzakowski, Konsultant Krajowy ds. Onkologii Klinicznej, CO-I, Warszawa

80. (-) prof. Jan Steffen, Przewodniczący Rady Naukowej CO-I, Warszawa

84. (-) prof. Jacek Jassem, Kierownik Kliniki Onkologii i Radioterapii, AM, Gdańsk